

Boekverslag Scholieren.com

Die letzten Kinder von Schewenborn door Gudrun Pausewang

Marit Rutten

Primaire gegevens

Auteur: Gudrun Pausewang

Titel: Die letzten Kinder von Schewenborn

Geschreven in: 1987

Verschenen in: Buchfinken-serie1999, nummer 1

Aantal blz.: 125

Leestijd: 2 minuten per bladzijde, in totaal ongeveer 4 uur en 20 minuten

Begonnen op: 6 januari 2000

Uitgelezen op: 6 januari 2000

Verantwoording van mijn keuze

Win een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door: **NHTV** internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
Aangeboden door:
NHTV internationaal hoger onderwijs Breda
OPEN DAG 7 november a.s.

scholieren
.com

Ik heb dit boek gekozen uit de Buchfinken-serie 1999. Van de drie boeken uit de serie heb ik er nu twee gelezen. Die letzten Kinder von Schewenborn en die WeiBe Rose. Omdat ik Duits 1 en Duits 2 heb ik voor mijzelf besloten dat ik achteraf uit de twee boeken kan kiezen welke ik wil gebruiken voor mijn boekverslag. Ik heb voor die letzten Kinder von Schewenborn gekozen omdat ik die achteraf veel interessanter vond en ik vond dat boek ook nog eens veel beter en veel minder saai.

Verwachtingen vooraf

Voordat ik in dit boek begon, keek ik er erg tegenop. Ik had geen zin om 'm te lezen omdat ik dacht dat alle Duitse boeken vreselijk saai waren. Ik schoof het lezen van dit boek steeds verder vooruit. Maar toch moest ik 'm lezen en ik ben uiteindelijk ermee begonnen. Dezelfde dag nog had ik het uit. Ik heb het boek werkelijk in 1 keer uitgelezen. Ik heb dus 4,5 uur Duits gelezen achter elkaar door!

Eerste reactie achteraf

Ik vond dit werk: (1 = niet, 2 = een beetje, 3 = erg)

Spannend 3 Grappig 1 Interessant 3

Meeslepend 3 Realistisch 3 Origineel 3

Ontroerend 3 Fantasierijk 2 Goed te begrijpen 3

Dit werk heeft mij wel degelijk aan het denken gezet. Ik heb dan ook iets aan dit werk gehad. Dit werk spreekt me wel aan omdat dat wat er in het werk beschreven is, die gebeurtenis van de atoombom, erg realistisch is en in werkelijkheid kan gebeuren of al is gebeurd.

Samenvatting van de inhoud

Het verhaal begint bij een familie, moeder Inge, vader Klaus en drie kinderen, Judith, Roland en Kerstin. Het verhaal wordt door Roland verteld, een dertienjarige jongen. Roland en zijn familie zijn op weg naar hun opa en oma in Schewenborn in de tijd van grote spanning tussen Oost en West en tijdens de reis worden ze getroffen door een atoomdoor. Sindsdien leeft de familie in een hel. De hele bevolking trouwens. Er zijn vele gewonden, doden en zieken. Ook hun opa en oma zijn omgekomen. De familie probeert te overleven in het huis van opa en oma. Er is echter heel weinig voedsel en geen watervoorziening meer. Roland besluit de gewonden en de zieken in het ziekenhuis te helpen. Dat wordt echter steeds moeilijker omdat er geen medicijnen meer zijn en omdat er veel te veel gewonden en zieken zijn. Alle mensen zijn blootgesteld geweest aan radioactieve straling, dat

wordt al gauw duidelijk als alle mensen hetzelfde vertonen; brandwonden, haaruitval, hoge koorts en diarree. Al gauw raakt Roland zijn zusjes kwijt. Het leven wordt steeds ondraaglijker. De overlevenden plunderen en stelen voedsel en nog veel meer van elkaar. Op een dag blijkt ook nog dat moeder Inge zwanger is en met dat in hun achterhoofd vertrekken vader en moeder met Roland naar hun eigen huis terug. Na een barre, zware tocht komen ze erachter dat ook dat er niet meer is. Teleurgesteld en erg verzwakt keren ze in Schewenborn terug. Daar bevalt moeder van een meisje. Maar het blijkt dat het meisje geen ogen heeft, vanwege de radioactieve straling. De vader vermoordt het meisje en moeder sterft van uitputting. Vader en Roland (inmiddels 17 jaar) besluiten om door te vechten om te kunnen overleven. Zij stichten als het ware een nieuwe samenleving. Samen met de andere overlevenden proberen ze hun leven weer op te bouwen. Roland zorgt voor een school voor de kinderen. Zijn besluit staat vast, zijn wereld moet en zal een vriendelijke wereld worden, ook wanneer die van korte duur is. De kinderen van de school zijn de laatste kinderen van Schewenborn. Want ook bij hen beginnen de haren uit te vallen ...

Verhaalanalyse; tijd en ruimte

Het verhaal speelt zich af tijdens de hoge en grote spanningen tussen Oost en West Duitsland.

Het verhaal speelt zich af in Schewenborn, maar ook door heel Duitsland, gedurende de reis.

Verhaalanalyse; wijze van vertellen

Dit verhaal wordt door de ik-verteller verteld. In dit geval is dat de 13 tot 17 jarige Roland.

Verhaalanalyse; spanning

Ik vond dit een heel erg spannend verhaal. Ieder hoofdstuk vond ik even spannend!

Verhaalanalyse; thema

Het thema van dit verhaal heeft alles te maken met de dood, met een ramp, met overleven en met ziektes. Alles komt samen onder het thema: atoombom.

Verhaalanalyse; personages

Roland jongen van 13 (tot 17), zoon van Inge en Klaus, hoofdpersoon

Klaus vader van Roland

Inge moeder van Roland

Judith zusje van Roland

Kerstin zusje van Roland

Verhaalanalyse; titelverklaring

De titel wordt aan het einde van het verhaal verklaard. In de laatste drie regels staat:

"Ihre Welt soll eine friedliche Welt werden, auch wenn sie nur von kurzen Dauer sein wird.

Denn diese Kinder sind die letzten Kinder von Schewenborn."

Verhaalanalyse; relatie tussen tekst en auteur

Gudrun Pausewang is een van de belangrijkste naoorlogse schrijfsters van boeken voor met name jongeren. Heel wat van haar werk baarde opzien en veroorzaakte soms bittere discussies in kringen van pedagogen. Niet helemaal onbegrijpelijk als je bedenkt dat ze uiterst ingewikkelde zaken zo pakkend beschrijft dat haast elk boek de lezer dwingt tot een persoonlijk standpunt. In heel sterke mate geldt dat voor haar in 1983 verschenen roman die letzten Kinder von Schewenborn. Heel nuchter, bijna zakelijk beschrijft ze hierin de verschrikkingen van een atoomaanval ergens bij het Duitse Fulda.

Verhaalanalyse; relatie tussen verschillende teksten

Enkele jaren na die letzten Kinder von Schewenborn trok Gudrun Pausewang opnieuw de aandacht met een boek rond de atomaire gevaren die ons bedreigen. In Die Wolke (1987) beschrijft ze de gevolgen van een ongeluk met een kernreactor, duidelijk geïnspireerd door de ramp in 1986 met de kerncentrale van Tsjernobyl in de Oekraïne. Net als bij die letzten Kinder von Schewenborn reageerde de kritiek fel.

Verhaalanalyse; relatie tussen tekst en context

Uit Gudrun Pausewangs werk spreekt een sterke sociale betrokkenheid. Vanwege die politieke lading lokten haar boeken, of ze nu gaan over de gevaren van kernreactoren of over de moeilijke situatie van indianen in Zuid-Amerika.

Eindoordeel; literaire recensie

Het verhaal dat in die letzten Kinder von Schewenborn verteld wordt is in stilistisch opzicht niet echt gevarieerd. Het verhaal gaat eigenlijk alleen om overleven, ziekte en dood. Dit wordt telkens weer benadrukt en herhaald in het boek.

Het boek komt vooral in het begin heel realistisch over. Later in het boek wordt het erg drastisch, vooral als blijkt dat heel de wereld, of tenminste Europa getroffen is door de atoombom en is weggevaagd.

Ik vind het verhaal erg origineel. Vooral omdat het gaat over iets waar niet vaak en veel over is geschreven.

Persoonlijke beoordeling Onderwerp

Het onderwerp van dit boek vond ik zeker interessant. De achterkant geeft precies aan waar het boek overgaat: "Trotz immer scharferen Spannungen zwischen Ost

und West fährt die Familie Bennewitz - das sind Vater, Mutter und ihre Kinder Judithm Roland un Kerstin - in den Urlaub zu den GroBeltern nach Schewenborn. Alles ist wie immer, als es plötzlich grell aufblitzt, und eine ungeheuere Druckwelle durchs Land geht. Die eltern vermuten eine Atombombe. Je naher die Familie nach Schewenborn kommt, desto groBer wird die Verwustung. Am morgen nach dem Bombentag kommen die ersten Ueberlebenden aus der Gegend. Aschige, blutige Gestalten ..."

Het onderwerp komt niet echt uit mijn belevingswereldje. Ik zal misschien ooit wel te maken krijgen met een atoombom en zijn gevaarlijke gevolgen. Ik heb nooit stilgestaan bij een atoombom maar nu ben ik mij er veel meer van bewust omdat ik me realiseer dat het in mijn omgeving ook kan gebeuren. Er zijn immers genoeg atoomwapens op de wereld om de hele wereld te vernietigen.

In het boek werd het onderwerp erg goed behandeld, met voldoende diepgang vanwege de vele, meestal vreselijke details. Wat ik aan de ene kant jammer vind is dat het onderwerp niet af te lezen is uit de titel. Aan de andere kant is het zo veel mysterieuzer.

Persoonlijke beoordeling Gebeurtenissen

In het boek zijn op zich wel veel kleinere gebeurtenissen maar ze zijn allemaal het gevolg van een grote gebeurtenis. Die atoombom. Dat is dus wel een hele grote en schokkende gebeurtenis. Deze gebeurtenis is erg geloofwaardig en de afloop is er eigenlijk niet.

Persoonlijke beoordeling Personen

De hoofdpersoon of personen kwamen heel levensecht over en ik kon mij redelijk goed in de hoofdpersoon inleven. Een aantal eigenschappen van de hoofdpersoon herkende ik mijzelf. Strijden om te overleven, dat zou ik ook doen, blijven hopen en vechten voor anderen en mijzelf. Ik vond het echter dom van Roland dat hij zo veel bij dat ziekenhuis was, misschien zou hij zo wel besmet worden.

Over de personen moet ik nog iets kwijt, ik vind het fijn een boek te lezen waar niet veel namen en personen in voorkomen. In dit boek kwamen maar een paar personen met naam voor en dat maakte het verhaal voor mij een stuk duidelijker en makkelijker!

Persoonlijke beoordeling Opbouw

Het verhaal is goed maar makkelijk opgebouwd. Hierdoor kon ik het vlot lezen, ondanks dat het Duits was. Alle delen in het verhaal vond ik spannend, ze sloten elkaar goed aan. De afloop vond ik echter onbevredigend. Het heeft al het waren een open einden, hoewel je de rest wel in kan vullen ...

Persoonlijke beoordeling taalgebruik

Het boek las lekker. Er waren niet al te moeilijke woorden en geen lastige zinnen.

Over het taalgebruik kan ik verder weinig schrijven omdat ik niet zo bekend ben met de Duitse taal en ik kan dus niet echt bijzonder taalgebruik onderscheiden. Er kwamen trouwens weinig dialogen voor en de dialogen die in het boek voorkwamen werden kort maar krachtig gegeven.

Tot slot

Dit is het einde van mijn eerste leesdossier voor Duits 2. Ik heb dus voor dit leesdossier het boek die letzten Kinder von Schewenborn gebruikt. Als extra hulpmiddel heb ik het buchfinken dossier 1999 gebruikt. Daarin stonden de biografie van Gudrun Pausewang en de reacties.